

bálhatták meg a kíváncsiskodók. Szó, ami szó, nem is akarta senki megpróbálni. Mert aki

a cséplőgépet beindítása után támadt porfelhő láttán nem hőkölt vissza, az akkor gondolta

meg magát, mikor meghallotta a hangsúlyt, ahogy az ott álló idősebbek kiejtették a szót: töreklyuk. Annyit mondhatok, nem volt rajta áldás.

Délután két órakor újabb csúcspontjához érkezett a rendezvény. Csasztvanné Vas Edit állt a színpadon a mikrofonhoz, hogy elénekelje a Kárpát-medencei magyarok himnuszát, melynek végén a szarvasi P-13-as Postagalamb Sportegyesület galambjait engedték a levegőbe. Ünnepi beszédekkel kezdődött meg az arató- és főző verseny eredményhirdetése. Tolnai Péter a Békés megyei Közgyűlés Nemzeti Etnikai Kisebbségi Vallásügyi Ifjúsági Bizottságának elnöke, a rendezvény védnöke a rendezvény fővédnöke Domokos László elnök, országgyűlési képviselő jókívánságát is átadta a hallgatóságának,

majd felelevenítette az aratási szokásokat. Üdvözölte a Kárpát-medencei magyaroknak ezt a találkozóját, s buzdította a szervezőket, a Szarvasi Gazdák Hagyományörző Egyesületét, a tízéves hagyomány folytatására.

A rendezvény másik védnöke, Szarvas alpolgármestere Beszeczky Zoltán úgy ítélte meg, hogy az aratónapok Szarvas és környéke idegenforgalmi rendezvényei sorában rangos helyet vívtak ki maguknak. A határon túlról érkezők részvételével jól szimbolizálja, jól szolgálja az összetartozást. A rendezvény valamennyi szervezőjének, Ezüstszőlő kertváros valamennyi lakójának megkö-

rozat határkövének nevezte a tízedik alkalmat. Visszaemlékezett, hogy ezelőtt tíz évvel egy hirtelen ötlettől vezérelve ren-

szönte a szíves vendéglátást.

A szervezők közül az első, Závoda Ferenc, aki a Békés megyei közgyűlés tagja, a mikrofonhoz lépve a rendezvényos-

dezték egy kézi kaszálási bemutatót. Ennek híre elterjedt, bíztatták az embereket, hogy rendezzenek aratónapot a következő évben is. Évről-évre más-más aratási hagyományt idéztek fel a kézi kaszálás mellett, elfelejtett munkákat, eszközöket, népi játékokat mutattak be az érdeklődőknek, majd meghonosították a népi ételek főzőversenyét. A résztvevők köre kibővült az ország távolabbi vidékeiről, a határon túlról érkezőkkel. – A különböző vidékek szokásai itt egy nagy csokorra fonódnak össze – mondta, majd hozzátette: örül, hogy talán sikerül valamit megőrizni a múltból, hiszen ezzel mindnyájan gazdagabbnak érezhetjük magunkat.

A szót ismét a versenyek zsűrijeinek elnökei vették át, értékelve az arató és főző csapatok teljesítményét, és hamarosan gazdára találtak a jutalmak, ajándékok is.

A nap ezzel azonban még nem ért véget, ezután kezdődtek a folklór programok, vacsorára pedig birka- és marhapörkölt főtt, melyet zenés szórakoztató műsor közepette fogyaszthattak el a vendégek.

